

Szeged határában

Virágpiac, világszínvonalon

– A lényeg a vállalkozásban nem az, hogy a piacot a Dávid és társa kft építette meg és elterveztük a működés szisztémáját, s ily módon igyekszünk hasznot szerezni. Sokkal fontosabb a vágottvirág-kereskedelem szempontjából a meghatározó termőhelyi körzetben a nagybani piac léte. Tarthatlan, hogy a budaörsi piac legyen a virágkereskedelem központja, s 200 kilométereket kelljen autózni a termelőnek, kereskedőnek egyaránt.

– Versenyre kelnek tehát a már bejáratott fővárosi nagy virágpiaccal?

– Nem állítom ellentétbe a Szeged mellett megépített nagybani piacot a budaörsivel, hiszen a funkciója és gazdaságos létjoga megmarad szerintem az utóbbinak is. Csak-hogy a vágottvirág termesztés döntően erre a vidékre tevődött át, beleértve a vidékünkbe Szentes, Orosháza, Csanytelek térségét is. Az ország vágottvirágának nyolcvan százaléka itt terem meg a mi vidékünkön. A valamikori nagy virágtermesztő szövetkezetek a főváros övezetében jobbára áttértek a szaporítóanyag termelésre. Már nem a Sasad a friss virág hona. Budapestet, mint felvevőpiacot nem szabad lebecsülni, de az ésszerűség mindenütt azt diktálja: a nagykereskedelmi jelleggel működő adásvétel helyszíne a termelési körzet. Európa legnagyobb piagai így működnek. Hollandiában, vagy Franciaországban se a főváros a piaci székhely. A Dél-Alföldnek ezen részén mintegy 2 ezer virágtermelő működik, akik vevőt akarnak találni különböző nagyságrendben megtermelt virágaikra.

Negyedév kellett csupán ahhoz, hogy korszerűen ellátott virágpiac épüljön Szeged határában, a röskei úton. Tavaszon e helyen még szántóföld volt, s most készen áll az avatásra az ország legnagyobb virágpiaca. A vállalkozók tapasztalatát, értékesítési ismereteinek készenlétét és természetesen az új iránti fogékonyságát, s egyúttal ezirányú bátorságát dicséri a két és fél hektáros területet magába foglaló létesítmény. Dávid László, akinek több mint két évtizedes virágkertészeti, s hangsúlyosan értékesítési tapasztalatai vannak, készséggel tájékoztat az üzleti összefüggésekről.

– Milyen lehetőséget kínál pontosan a szegedi nagybani virágpiac?

– A vásárló és az eladó olyan találkozási helye ez, amelyen ésszerűen alakítottuk ki a parkolástól kezdve a pakolásig, tárolásig az összes fontos feltételt. A kivitelezők, Tóth Mihály kisteleki vállalkozó, valamint a szegedi magas- és mélyépítő, igazán jó partnerek voltak a megvalósításban. Mondhatom, rekord-idő alatt készült el a létesítmény. Ez a 25 ezer négyzetméteres aszfaltozott, térvilágítással ellátott, állandóan őrzött terület több elárúsítólétesítményt foglal magában. Van egy 2160 négyzetméteres piaci csarnok, valamint egy összességében 600 négyzetméter alapterületű pavilonsor. A csarnokban száz darab elárúsító asztalt helyeztünk el, huszonnégy darab 32 négyzetméteres csarnokon belüli elárúsító-pavilon van, a külső pavilonsorban pedig 12 darab virágárusító helyiség. A külső területen szabad térben további 150 asztal és a hozzá tartozó beállólhely várja a virágtermesztőket. A pavilonokhoz egyébként kivétel nélkül ipari áramú csatlakozás tartozik, hogy az elárúsító a

szándéka szerint virághűtőt üzemeltethessen. Korszerű automatizált telefonközponttal a pavilonok mindegyikéhez telefont biztosítottunk.

– A beruházás alighanem meghaladja egy szűkkörű kft anyagi erejét. Milyen forrásokból és milyen megtérülésre számítva vállalkoztak a piac létrehozására?

– A beruházás összköltsége mintegy 240 millió forint. Arányaiban a legkisebb ebben az összegben a bankhitel. Tülnyomóban magántőkével és a pavilonok, elárúsítóhelyek örökös bérletbe adásából befolyt pénzzel készült a piac. Az utóbbihoz el kell mondanom, hogy terveink szerint a kft belátható időn belül átalakulna részvénytársasággá, amelynek részvényes tagjai az örökös árusítóhely bérlettel rendelkező virágtermelők. Az építkezés megkezdése előtt meghirdettük a leendő piac pavilonbérletének lehetőségét, s a helyeknek negyven százaléka már akkor elkelt. Most 57 százalék körül tartunk. Az örökös bérleti jog valójában a tulajdonjoggal egyenértékű, hiszen eladható, átruházható. Egyszeri használatbavételi díjból, valamint más részében

a működtetés rezsiköltségében való havi részvállalásból áll. A leendő részvénytársasági társak csupán azért nem tulajdonosok vásárolhattak, mert a vállalkozás rizikóját döntően mégiscsak mi vállaltuk a kft-ben, s azt szeretnénk ha a virágpiac megmaradna csakis és kizárólag eredeti céljánál. Ami a megtérülést illeti, az a véleményem, kemény és következetes munka szükséges a meggyökeresedett főváros-centrikus hagyomány megtöréséhez. De korántsem látom sötétet a helyzetet. Ahol már holland virág cég is megjelent és pavilonokat bérelt, továbbá a szombathelyiek sem maradnak távol, az a vállalkozás csak prosperáló lehet. Egyébként nem titok, hogy mi a nyitvatartásunk kialakítását messzeemenően a termelő érdekeihez igazítottuk. Este 6 órától 11-ig lesz nyitva a piac a munkanapokon. Tehát aki itt nem tudja eladni a virágait, érdemes megnnyiségre marad, az fel tud menni még vele a hajnali 4 órákor nyitó budaörsi virágpiacra is. Szerencsét próbálni.

BECSEI PÉTER

*

A szegedi nagybani virágpiacot a röskei úton (az evezőspálya utáni útszakaszból oldalán) augusztus 10-én, hétfőn délután 6 órákor dr. Kádár Béla, a nemzetközi gazdasági gazdasági kapcsolatok minisztere avatja fel. A megnyitót követően azonnal kezdetét veszi az első piaci munkanap.

Fagylalt

RAFAI GÁBOR

Már a cím is üdítően hat ebben az izzó kánikulában, bár maga a történet is frissítő alakuló piacgazdaságunkban. Az már nem is számít újdonságnak, hiszen akik az elmúlt héten a Virág felé jártak már észrevették, hogy az országszerte kedvelt soltvadkerti fagylaltot méri a patinás cukrászdában, hiszen a privatizáció nyomán nemrégiben változott a tulajdonos.

Egy hölgy sétált be reggel a szerkesztőségbe, legyőzve a meleget, hogy elmesélje a maga „virágos” történetét. A napokban fagylalttortát rendeltek a kisunokának. A születésnapon tizenegyre ment is a család az üdítő süteményért, de valami hiba csúszhatott a számításba, mert a torta nem lett kész másodpercnyi pontossággal. Hosszú elnézések közepette megkérték hát az ünneplő vásárlót, sétáljon tíz percet a belvárosban, s akkor kész lett a torta; igaz, az egyik megrendelt íz, éppen nincs a fagylalttégelyben. Visza is mentek a megbeszélt időre, s akkor történt a csoda. A tulajdonos közölte a vevőkkel, hogy cége ajándéka a torta, mivel elszámítottak tíz percet, s kárpótolni szeretné ezzel a vevőt.

Ez már Amerika! – mondja a nagymama a szerkesztőségben, s hozzáteszi, igazán nem reklámot szeretne csinálni a megfiatalodott Virágnak, de ráferne sok kereskedőre a történet, hogy észrevegyék az igazi piacgazdaság már itt kopogtat Szegeden, a Kluzál téren.

Megtoldom magam is a történetet egy tavalyi sztorival. Soltvadkerten ugyanis akkor építették az új parkolót a Korona cukrászda mellé. Éppen le volt zárva, mert kötött a beton, s a háta közepére sem kívánta az autókat. Megálltunk hát a főúton a kocsival. Nem sokkal később megjelentek a rendőrök, s úgy hullottak a büntető cédulák, mint a záporosó. A bírágoló biztos úr csak annyit mondott szerényen a cédula mellé, hogy vigyük be a cukrtászdába a tulajnak, mert az újsághírtedést adott fel, aki nála fagylaltozik és megbüntetik, annak állja a cecchet.

Lehet, hogy tényleg itt van a régóta áhított piacgazdaság?

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

A SZOCIALISTA PÁRT IRODÁJÁN (Tisza L. krt. 2–4. I. em. 123.) 15–16 óra között dr. Bálint János ügyvéd ingyenes jogi tanácsadást tart az érdeklődőknek.

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az SZDSZ Földvár utca 3. szám alatti irodájában, 16–17 óráig. Tartja: dr. Pesti Gábor ügyvéd.

A MUNKÁSPÁRT (MSZMP) Csap utca 62. szám alatti székházában 16–18 óráig ingyenes jogi tanácsadást tart dr. Krajkó Zoltán.

HOLNAP

A MUNKÁSPÁRT Belváros I. szervezete taggyűlést tart várospolitikai kérdésekről a Csap utca 62. szám alatti párt házban, 16 órákor. Meghívott előadó: Básti Gábor önkormányzati képviselő.

Testvérvárosunkban járt dr. Ványai Éva

Pármai tarisznya

Olaszországi testvérvárosunkban, Pármában járt augusztus első öt napján Ványai Éva alpolgármester. Mit hozott haza a tarisznájában, milyen eredménnyel végződött a látogatás? – kérdeztük a csütörtöki közgyűlés szünetében.

– Emlékezetes élményem, hogy az Accademia Musicale Ottorino Respighi elnöke meghívásának eleget téve jelen voltam a Szegedi Szimfonikus Zenekar orvietoi koncertjén. A szegedi művészek „A zene az egyetemes világért” fesztivál vendégeként léptek föl. A zenekar teljesítménye azért is dicséretes, mert a koncert bizonytalan finanszírozása ellenére vállalták a fellépést. A bizonytalanság oka az volt, hogy mivel a pápa, betegsége miatt, nem tudott személyesen jelen lenni az eseményen – mint azt tervezve volt –, néhány szponzor visszalépett. Az előadást rögzítették és a Magyar Televízió is sugározni fogja.

Pármában megtekintettem a városi kórházat, ahová a szegedi Kossuth Zsuzsanna szakközépiskola végzőseit ápolónak várják. Meggyőződhettem arról, hogy a „nővérek” fizetése megegyezik az olasz alkalmazottakéval, a lányok szállása bérelt lakásokban lesz, s miközben a kórházban dolgoznak, továbbképzésen is részt vehetnek.

Találkoztam Eugenio Cagattival, a pármai idegenforgalmi hivatal elnökével, aki arra kért, adjunk ajánlatot 5 napos, Szeged környéki turisztikai programokra. A kölcsönösség jegyében csoportos utak szervezését tervezik.

Az ottani Kereskedelmi Kamara elnöke, Giancarlo Cervi, az oda szállítható áruk listáját, azaz konkrét ajánlatot vár. A Pármai Nemzetközi Vásárgazgatóság azt szeretné tudni, következő rendezvényükön milyen termékek bemutatására vállalkoznának.

A színházigazgatóval, Angela

Spoccival is tárgyaltunk. Acél Ervinnel, a szegedi szimfonikusok vezetőjével együtt azt a lehetőséget villantottuk föl, hogy 1993 őszétől a szegedi társulat bemutatná a Hunyadi László operát, akár a pármai színház bérletes előadásaként is.

Az önkormányzat illetékes vezetői arról biztosítottak, hogy elküldik a Dózsa György Általános Iskolának az olasz tankönyv készítéséhez szükséges módszertani anyagot.

A pármai látogatás is azt a meggyőződésemet erősítette, hogy testvérvárosi és egyéb nemzetközi kapcsolatainkat a politika területéről a civil szférába kell áthelyezni. A politikai változásoktól, a testvérváros földrajzi helyzetétől függetlenül ápolni kell ezeket a régi vagy újabb kötődéseket. Hiszen nyilvánvaló: Szeged gazdasági és kulturális élete gazdagodik, ha a kölcsönösség elve alapján intézmények, közéleti emberek, egy-egy szakterület értő művelői, művészek és magánemberek építhetik tovább a sokszor csak protokolláris szinten létező nemzetközi kapcsolatokat.

ÚJSÁSZI

Munkában a huszonhetedik

Mártélyi képzőművészeti szabadiskola

Huszonhét év – motyogom magamban a töltésről leereszkedve, Mártélyon. Mielőtt a víz felé kanyarodnék, becsukom a szemem, hogy felidézsem a lehető legrégibb látványképeket. Látom a legfinomabb részleteket is; még a félig vízben fekvő, odvas fűzfáronk árvíz mosta, szürke kergén futkározó bogarakat is.

A valóság más, tudom, hiszen gyermekkorom óta gyakran kijövök álmélnokni, szomorkodni. Mert ez idő alatt végignéztam a környék hol virágzását, hol bánatos öregedését, fizikai leromlását. A beton kapubejáróban vendéglő – balra egy régi üdülőből alakított, csicsára pingált, hanges másikk vendéglátó. Eltűnt már az öreg fűz, a kanyarból is kiszedték a félig vízben álló, fehérre kopott fatörzset, amit nemzedékek örököltettek meg fotón, vásznon, papíron, eltűnt a „három Gráciának” nevezett kis facsoport is, pedig hasonló festői élménnyel gazdagították a tájat. A víz szürkén, zavaros.

De a lelke csak nem öregszik a Holt-Tisza eme mindíg újra éledő részének. Huszonhét éve járnak vissza képzőművész növendékek, újak és régiek, amatőrök és profik, hogy kéthetét együtt töltsenek és felfedezzék újra és újra Mártélyt. A falut, az embereket, a gólyákat, a fűzfákat, a szélmalmost és az öreg tanyát, a kidőlt fát és a kikapart halászhálót, mindazt, amit máshol nem lehet megtalálni. A valamikori Országos Ifjúsági Képzőművészeti Tábor, amely egy ideig nemzetközi fórum is volt, egy-két éve válságos időket élt meg. Ám a Mártélyi Képzőművész Táborok Baráti Körének megalakulása, az állandó támogatók; a

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Szegedi Távközlési Igazgatóság, a Tornyai János Múzeum, a Petőfi Múvelődési Központ, az Ifjúsági Park, a mártélyi faluszéptitkő, a Magyar Hitelbank vásárhelyi fiókja és a vásárhelyi önkormányzat, magánzemélyek; Katona István (népszerű nevén Pöttyöre), Szántó Lukács, Antalóczy Tibor lehetővé tették, hogy Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola néven tovább folytatódjék a megkezdett munka.

Itt vannak a nagy öregek is, Czako János, a baráti kör elnöke, aki hallgatóként vett részt az induláskor, Rácz Erzsébet, a baráti kör ügyvezető elnöke, néhány évvel ezelőtt táborvezetőként anyáskodott, és hát az alapító csoportvezető művész-

tanárok: Fodor József festőművész, Holler László fetőművész, és Szabó Tamás szobrászművész.

*

Hányan vannak visszatérő növendékek? Szinte mindenki szeretne visszajönni, mint a vásárhelyi Erdélyi Tibor és Kakukk Tünde, vagy Budapestről Scherka Gizella és Szalai Pál, Miskolcra Csorba Katalin.

Dr. Radosits Károly éppen az árnyékban „izzasztja” magát, miközben egyik hallgatótársát igyekszik agyagba szoborni.

– Gyermekorvos vagyok és már harmadik éve van lehetőségem részt venni a szabad-

iskola munkájában Szabó Tamás növendékeként. Már gyermekkoromban érdekelt a képzőművészet, de valahogy elsodródtam mellőle, azután a katonaidőmben újra rátaláltam és most élvezem az alkotás gyorsörülését, különösen egy ilyen környezetben, mint Mártély.

*

A 27. Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola idej zárókiállításra augusztus 14-én, délután 4 órákor nyílik a vásárhelyi Tornyai János Múzeumban. A kiállítást Vojnár László, a Matáv Rt. Szegedi Igazgatóságának igazgatója ajánlja a művészet barátainak figyelmébe.

O. L.